

INGEZONDEN.

Aan de Redactie!

Zonder twijfel zal het elken geneeskundige interesseeren te weten welke de motieven zijn geweest, die geleid hebben tot het door „de Amsterdamsche Vereeniging van Geneesheeren tot het behartigen van het Ziekenfondswezen” genomen *bindende besluit*, dat geen lid dier vereeniging zich mag verbinden als deelnemer aan het ziekenfonds „Voorzorg” Directeur Dr. JOH. PETERS.

De Heer PETERS was in plaats van zijn overleden vader opgetreden als Directeur van dat ziekenfonds, waaraan hij reeds als deelnemer verbonden was en dat ook bleef nadat hij tevens Directeur was geworden. Voor eenigen tijd stelde hij den anderen deelnemers een nieuwe wijze van honorarium-berekening voor die daarop zou neerkomen dat de geneeskundigen per lid zouden genieten een maximum honorarium van f 4.50. terwijl van iederen deelnemer zouden worden afgetrokken de kosten van de recepten door dien deelnemer aan zijn patiënten voorgeschreven. Tegen deze regeling hadden *alle* deelnemers groot bezwaar, doch zij konden den Heer PETERS niet overtuigen en deze bleef volhouden dat de door hem voorgestelde honorarium-bepaling voortreffelijk was.

Door de deelnemers werd nu de tusschenkomst ingeroepen van het bestuur der „Amsterdamsche Vereeniging van Geneesheeren tot het behartigen van het Ziekenfondswezen”, die den Directeur en de deelnemers uitnoodigde tot een bespreking.

In die vergadering mocht het niet gelukken den Heer PETERS van het verkeerde van diens voorstel te overtuigen; volgens hem begreep niemand het, maar voor de eenparige oppositie bezwijkende, trok hij de voorgestelde regeling in.

Kort daarop ontving het bestuur een schrijven van den Heer PETERS, waarin Dr. DE MAN werd beschuldigd aan leden van het Ziekenfonds een lage voorstelling te hebben gegeven van een ons bekend feit (de door Dr. PETERS voorgestelde nieuwe honorarium-berekening). Dr. PETERS vroeg aan ons bestuur om advies of hij als Directeur aan Dr. DE MAN als deelnemer ontslag mocht geven, daar dat het eenige middel was dat hem als Directeur ten dienste stond.

In een daartoe belegde vergadering van ons bestuur werd aan Dr. DE MAN gevraagd of hij daarover met een ziekenfondslid had gesproken, waarop Dr. DE MAN volkomen erkende aan een lid op diens vraag naar waarheid te hebben ingelicht, omtrent de plannen van den Directeur, die toen nog niet waren teruggenomen.

Dat dat lid de voorgestelde regeling laag noemde is voor rekening van dat lid.

Dr. DE MAN had slechts medegedeeld wat volkomen de waarheid was. Dr.

DE MAN heeft toen de vergadering van het bestuur verlaten en de 8 overgebleven leden hebben toen eenparig besloten dat aan Dr. PETERS zou worden geantwoord als volgt:

„Naar de meening van ons bestuur zijn de uitdrukkingen door Dr. DE MAN gebezigd vóórdát de thans in uw ziekenfonds geldende bepalingen van kracht waren en heeft Dr. DE MAN toen eenvoudig gezegd wat inderdaad waar was. Maar zelfs indien zulks niet het geval was, dan nog zijn naar het eenparig oordeel van ons bestuur, de door U genoemde feiten niet van zulk een ernstigen aard dat een Directeur daarom een deelnemer zou kunnen ontslaan”.

(get.) A. R. COHEN, 1ste Secretaris.

Hierop ontving het bestuur een schrijven van Dr. PETERS waarin hij verklaarde dat hij met dat advies geen genoegen nam en minstens eischte, dat Dr. DE MAN zijn excuses zou maken, dat hij nog eenige dagen zou wachten en wanneer dan de excuses niet waren gemaakt, hij hem zou ontslaan.

De Heer PETERS is toen onthoden bij den 1sten Secretaris die hem gedurende een gesprek van een paar uren heeft trachten te overtuigen, dat zijn eisch dat Dr. DE MAN excuses zou maken omdat hij de waarheid had gezegd, onredelijk was.

Hem werd onder het oog gebracht, dat zelfs al had Dr. DE MAN zich naar het oordeel van den Directeur schuldig gemaakt aan het uitspreken van een opinie die niet naar de zin was van den Directeur daarop toch niet zoo een kras vonnis mocht volgen.

Dat een deelnemer alleen kon worden ontslagen als hij zich schuldig had gemaakt aan een ernstig vergrijp, wangedrag, oneerlijkheid enz. en dat het dan nog gewenscht was dat zijn mededeelnemers van te voren in de gelegenheid gesteld waren hun meening over hun collega uit te spreken.

Dr. PETERS erkende dat reeds lang een gespannen verhouding bestond tusschen Dr. DE MAN en hem, dat dat denkbeeld hem bij voortdoring geen rust liet en aan Dr. SCHREVE heeft hij reeds vroeger verklaard dat hij de eerste de beste gelegenheid zou gebruiken om Dr. DE MAN als deelnemer te ontslaan.

De 1ste Secretaris heeft Dr. PETERS met nadruk er op gewezen dat het ontslag geven aan Dr. DE MAN, door het bestuur eenparig afgekeurd, alleen zou kunnen worden beschouwd als een persoonlijke wraakneming, door niets gemotiveerd, als een schromelijk misbruik van macht van een directeur die zich zelf als alleenheerscher beschouwde, dat, waar Dr. PETERS begonnen was met advies te vragen aan 8 collega's die hem dat naar eer en geweten hadden gegeven, hij hen allen vijandig zou stemmen door lijnrecht tegen dat advies te handelen.

Geen redeneering mocht helpen, noch een persoonlijk onderhoud met Dr. NUYENS.

In strijd met de waarheid schreef Dr. PETERS aan Dr. DE MAN „dat het bestuur het verkeerde van uw gesprek toegaf” (zie bovenstaand schrijven van den 1sten Secretaris aan Dr. PETERS), en eischte van hem dat hij de door hem verkeerd ingelichte leden tot andere gedachten zou brengen en dat zij hem (Directeur) hun excuses zouden komen brengen en zonder

antwoord op dat schrijven af te wachten zond hij Dr. DE MAN op 18 Juni diens ontslag met 1 Juli.

Het bestuur heeft gemeend tegen deze ongerechtigheden met kracht te moeten optreden. Met spoed werd een bestuursvergadering belegd en daartoe de deelnemers van de „Voorzorg” uitgenoodigd.

Op verzoek van het bestuur verklaarden alle deelnemers zich bereid het volgende te onderteekenen:

„Amsterdam, 19 Juni 1903.

„De ondergeteekende kennis genomen hebbende van het volkomen onge-, motiveerde en onrechtvaardig ontslag aan Dr. C. DE MAN verleend als deelnemer van het ziekenfonds „Voorzorg” door den Directeur, den Heer „JOH. PETERS, verklaart dat hij daarom met 1 Juli e. k. zijn ontslag neemt „als deelnemer in dat ziekenfonds”.

Zaterdag 20 Juni vóór 12 uur was deze door alle deelnemers onderteekende verklaring ten huize van Dr. PETERS bezorgd.

Maandag 22 Juni werd op een buitengewone vergadering der vereeniging door het bestuur voorgesteld het *bindend besluit* te nemen, dat geen lid der vereeniging zich als deelnemer aan het ziekenfonds „Voorzorg” mag verbinden.

Voor de opening der vergadering kwam het bestuur in het bezit van een schrijven van Dr. PETERS aan Dr. DE MAN, waarin hij verklaart, gehoord het advies van Prof. GUYE (Voorzitter van den Raad van Toezicht) het ontslag van Dr. DE MAN in te trekken op grond van:

- 1°. dat hij erkent te haastig te hebben gehandeld;
- 2°. dat de gevolgen, die uit verder strijden zouden ontstaan noch in het belang en de waardigheid van den medischen stand noch in dat van het ziekenfondswezen zouden zijn.

Het bestuur trok nu het voorstel om een bindend besluit te nemen voorloopig in, maar was toch van meening dat al had Dr. PETERS op het laatste oogenblik, door den persoonlijken invloed van Prof. GUYE, het ontslag ingetrokken, het toch hoogst noodzakelijk was voor het vervolg zekerheid te krijgen dat een herhaling niet zou plaats vinden.

Het bestuur was bovendien van meening dat het gelijktijdig vervullen van de betrekkingen van Directeur en deelnemer van een ziekenfonds onwettig was (Art. 11 van de Wet van 1865, Staatsblad 60) en in de praktijk van zelf voortdurend aanleiding zou geven tot conflicten waar de directeur als deelnemer, concurrent was van de andere deelnemers. Deze overweging leidde tot het voorstellen aan de vergadering van de volgende motie, die met bijna algemeene stemmen werd aangenomen en die door den 1sten Secretaris ter kennis van Dr. PETERS werd gebracht in het volgende schrijven:

Wel Edelen Heer Dr. JOH. PETERS, Directeur van de „Voorzorg”.

Wel Edele Heer!

Het bestuur onzer vereeniging heeft met genoegen gezien dat U ten slotte het ontslag van Dr. DE MAN hebt ingetrokken.

In de heden avond gehouden vergadering van leden onzer vereeniging is met bijna algemeene stemmen aangenomen de volgende motie:

„De vergadering van de Amsterdamsche Vereeniging van Genees-
„heeren tot het behartigen van het Ziekenfondswezen, gehoord de dis-
„cussies besluit, dat de deelnemers aan het ziekenfonds de „Voorzorg”
„zich voorloopig weer verbinden tot 1 November 1903, op welken datum
„de door het bestuur in overleg met den Directeur voor te stellen wijzi-
„gingen in het ziekenfonds de „Voorzorg” — voor zooverre het betreft,
„het bestuur en de inwendige inrichting van dat ziekenfonds —, moeten
„zijn aangebracht”.

„Gedurende dien tijd is het den Directeur niet geoorloofd nieuwe
„deelnemers aan te nemen of de nu verbonden deelnemers te ontslaan
„en mag geen lid onzer vereeniging zich als nieuw deelnemer aan dat
„ziekenfonds verbinden”.

Het bestuur hoopt dat U bereid zult zijn om, met inachtneming van de
strekking van deze motie, met ons te willen samenwerken om deze kwestie,
die ook voor U van groot belang is, tot een bevredigend einde te brengen.

Het zal ons aangenaam zijn, indien wij uw antwoord daarop mogen ont-
vangen uiterlijk Zaterdag 27 Juni e. k.

Namens het bestuur:

(get.) A. R. COHEN, 1ste Secretaris.

Zaterdag 27 Juni kwam het antwoord. De motie werd door hem niet aan-
vaard. Tevens werd ons bericht dat in een vergadering van commissarissen¹⁾
en oudste leden van de „Voorzorg” was besloten:

1°. hem eervol ontslag te verleenen als Directeur met ingang van 27
Juni 1903;

2°. Dr. DE MAN te ontslaan als deelnemer met ingang van 1 Juli 1903;

3°. met ingang van 27 Juni te benoemen tot Directeur van de „Voorzorg”
den Heer H. G. KRESNER²⁾, die met de vereeniging niet wenscht in onder-
handeling te treden.

Tegelijkertijd ontving Dr. DE MAN een schrijven van Dr. PETERS waarin
hem werd medegedeeld, dat hij met 1 Juli ontslagen was als deelnemer,
doch dat den nieuw benoemden Directeur was vrijgelaten dat ontslag in te
trekken, indien Dr. DE MAN binnen 24 uur (vóór Zondag 28 Juni 12 uur)
zich onvoorwaardelijk wil verbinden aan „Voorzorg” en hij dus moest zien
gedaan te krijgen dat de voor hem bindende motie werd ingetrokken of
dat hij voor het lidmaatschap der vereeniging bedankt.

Nu had het bestuur er genoeg van. In een buitengewone vergadering der
vereeniging op Maandag 29 Juni werd met algemeene stemmen het bekende
besluit genomen. Opnieuw verklaarden *alle* deelnemers met 1 Juli hun ont-
slag te nemen en naar het bestuur vertrouwt zal uit Amsterdam een zieken-
fonds verdwijnen dat voorzeker den geneeskundigen stand niet tot eer was.

Amsterdam,
2 Juli 1903.

Namens het bestuur:

A. R. COHEN, 1ste Secretaris.

1) Door den Directeur zelf benoemd.

2) Boekhouder ten kantore van Dr. PETERS.